

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15 avgusta 2014. god.
Ref. Br.:RK699/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. KI40/14

Подносилац

Valon Haskaj

**Ocena ustavnosti presude, KZZ. бр. 187/2013 Vrhovnog suda Kosova od
8. novembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је г. Valon Haskaj (у даљем тексту: подносилац захтева), који издрžava казну у затвору Dubrava kod Istoka. Подносиоца захтева заступа г. Živojin Jokanović, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, KZZ. br. 187/2013 od 8. novembra 2013. god. Podnositac zahteva se nije izjasnio kada mu je poslednja presuda Vrhovnog suda (KZZ. br. 187/2013 od 8. novembra 2013. god.) uručena.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, KZZ. br. 187/2013 od 8. novembra 2013. god. Presudom, Kz. br. 328/2012 od 17. oktobra 2012. god., Vrhovni sud je odlučio da preinači presudu Okružnog suda u Prištini i izrekne težu kaznu zatvora, dok je presudom KZZ. br. 187/2013 od 8. novembra 2013. god., Vrhovni sud odbio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti kao neosnovan.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom суду br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 4. marta 2014. god., podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 1. aprila 2014. god., odlukom GJR. KI40/14, predsednik Suda je imenovao sudiju Ivan Čukalović za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI40/14, predsednik Suda je imenovao Veće za razmatranje sastavljenod sudija Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova (član) i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 25. aprila 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
8. Dana 14. maja 2014. god., Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom суду.
9. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu napismeno je obavestio Sud o svom izuzeću sa većanja tokom perioda juni-juli 2014. god., sve dok Sud ne odluči u vezi sa određenim navodima protiv njega.
10. Dana 26. juna 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrio izveštaj sudske izvestioca i preporučio Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva

Pregled činjenica

11. Prema optužnici podnetoj od strane Okružnog tužilaštva u Prištini (Kt. br. 154-1/2011 od 7. juna 2011. god.), podnositac zahteva je optužen da je počinio sledeća krivična dela: otmicu, iznudu i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu i posedovanje oružja.

12. Dana 24. februara 2012. god., Okružni sud u Prištini je (presuda K. br. 313/2011) proglašio podnosioca zahteva krivim i osudio ga na ukupno 7 (sedam) godina zatvora.
13. Na presudu Okružnog suda, Okružni javni tužilac i podnositelj zahteva su izjavili žalbu Vrhovnom sudu. Okružni javni tužilac je predložio Vrhovnom sudu da preinači presudu Okružnog suda i da izrekne težu kaznu zatvora podnosiocu zahteva, dok podnositelj u svojoj žalbi tvrdi bitnu povredu odredaba Zakonika o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK) i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
14. Dana 17. oktobra 2012. god., Vrhovni sud je svojom presudom (Kz. br. 328/2012) usvojio žalbu Okružnog javnog tužioca i odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
15. Vrhovni sud je svojom gore navedenom presudom dalje odlučio da preinači presudu Okružnog suda u Prištini i osudio podnosioca zahteva na ukupno 10 (deset) godina zatvora.
16. Vrhovni sud je odlučio da svojom odlukom usvoji žalbu Okružnog tužioca na sledeći način:

[...] ovaj Sud nalazi da u osnovani žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca u Prištini da u kazne izrečene optuženima preblage. Individualizacijom kazni prema određenom izvršiocu dela, putem procesa odmeravanja kazne, težina krivičnog dela se relativizuje pa se u ovom slučaju mora imati u vidu da se visinom kazne postigne surha kažnjavanja, koja se prema zakonskim usmeravanjima mora biti izraz ravnoteže između zahteva da se optuženom omogući resocializacija putem c+aspitanja I zahteva javnosti da takva kazna, svojom težinom, ima opšti preventivni karakter uz suzdržavanje od izvršenja krivičnih dela”.

17. Podnositelj je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti, tvrdeći povredu odredaba Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: KZK) i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. U tom smislu, podnositelj zahteva je predložio Vrhovnom sudu da preinači presudu drugostepenog suda i da izrekne blažu kaznu.
18. Dana 29. oktobra 2013. god., Državni tužilac je u skladu sa podneskom KMPL. II br. 134/2013, predložio da zahtev za zaštitu zakonitosti mora da se odbije kao neosnovan.
19. Dana 8. novembra 2013. god., Vrhovni sud, nakon razmatranja tvrdnji podnosioca i odgovora Državnog tužioca, svojom presudom KZZ. br. 187/2013 odlučio je da odbije zahtev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan.

Navodi podnosioca

20. Podnositelj zahteva tvrdi da su presude Vrhovnog suda povredile njegova prava garantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Sudjenje], članom 33

[Načelo Legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim Postupcima], članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava i članom 8 [Pravo na delotvorni pravni lek] i članom 10 [Pravo na pravično javno suđenje] Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP), i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP). Podnositac zahteva ne objašnjava kako i zašto su navedene presude Vrhovnog suda prekršile navedene članove. On dalje tvrdi povredu odredaba krivičnog zakona.

21. Podnositac zahteva se obraća Sudu na sledeći način:

“Suština zahteva je da se oceni ustavnost i zakonitost označenih presuda, a posebno konačne Presude Vrhovnog suda Kosova, kojom je i prvostepena izmenjena u delu odluke o kazni i kazne pooštene. Zahtevom se traži da taj sud utvrdi da je u konkretnom slučaju došlo do grube povrede Ustavnog prava, i međunarodnih propisa čiju neposrednu primenu priznaje Ustav Republike Kosova, povrede krivičnog zakona važećeg u vreme navodnog izvršenja dela, na štetu osuđenog.”

Da Ustavni sud poništi osporene presude i naloži ponovno suđenje, i obustavi izvršenje istih, do odluke redovnih sudova.

Ovim zahtevom nije obuhvaćeno krivično delo u vezi sa posedovanjem i vlasništvom nad oružjem iz člana 328, jer je to dele amnestirano.”

Prihvatljivost zahteva

22. Pre svega, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.

23. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. stav 7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

24. Pored toga, član 49. Zakona propisuje da: “Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositac primio sudsку odluku.”

25. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnositac zahteva iscrpeo sva pravna sredstava prema zakonu. Sud, takođe primećuje da je osporena odluka doneta 8. novembra 2013. god., i da je podnositac podneo svoj zahtev Sudu 4. marta 2014. god.

26. Međutim, Sud se poziva na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) “*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”*

(2) “*Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*

[...], ili

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.

[...], ili

(d) da podnositelj zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

27. Podnositelj zahteva, kao što je gore navedeno, osporava presude prvostepenog i drugostepenog suda pred Vrhovnim sudom zbog povrede krivičnog zakona i bitne povrede odredaba krivičnog postupka.
28. Dok, u njegovom zahtevu podnetom Sudu, podnositelj takođe tvrdi da su presude Vrhovnog suda povredile njegova prava garantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 33 [Načelo Legaliteta i Proporcionalnosti u Krivičnim Postupcima], članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava i članom 8 [Pravo na delotvorni pravni lek] i članom 10 [Pravo na pravično javno suđenje] UDLJP i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] EKLJP, kao i odredbe KZK i ZKPK.
29. Međutim, podnositelj zahteva ne objašnjava kako su i zašto gore navedena prava garantovana Ustavom i međunarodnim instrumentima povređena presudama Vrhovnog suda.
30. U stvari, podnositelj zahteva osporava presude Vrhovnog suda pozivajući se na odredbe Krivičnog zakona Kosova, i zaključuje sledeće:

[...] nikako ne želi sporiti pravo i ovlašćenje Vrhovnog suda Kosova, da u svim slučajevima primene zakona daje svoja shvatanja, pravna tumačenja i slično, ali je u ovom slučaju zaista, sud verovatno poveden značajem zaštićenog dobra u svakom slučaju preoštrom osudom i kvalifikacijom odstupio od striktne primene zakona.”

31. Dakle, Sud smatra da ono što pokreće podnositelj zahteva je pitanje zakonitosti, a ne ustavnosti.
32. U tom pogledu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi činjeničnim greškama ili zakonom (zakonitost) navodno počinjenih od strane Vrhovnog suda, osim u onoj meri u kojoj su mogле povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
33. Ustavni sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da se ponaša kao sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi takođe slučaj KI70/11 podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.). Sama činjenica da podnositelj zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njegovom slučaju ne daje mu za pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi njegovih prava kao što su zaštićena Ustavom. Sud primećuje da je podnositelj zahteva imao mnogo prilika da predstavi svoj slučaj pred redovnim sudovima.

34. Osim toga, kao što je gore navedeno, Sud primećuje da je obrazloženje u osporenoj presudi Vrhovnog suda jasno i, nakon razmatranja svih postupaka, Sud je takođe utvrdio da postupci pred Okružnim sudom u Prištini i Vrhovnim sudom nisu bili nepravični i proizvoljni (Vidi slučaj *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
35. Štaviše, Sud primećuje da je opravdanje pruženo presudom Vrhovnog suda u odgovoru na sve tvrdnje iznete od strane podnosioca zahteva jasno i dobro obrazloženo. Štaviše, pruženo opravdanje pokriva tvrdnje podnosioca zahteva na osnovu Krivičnog i Zakonika o krivičnom postupku.
36. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva, ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredi ustavnih prava na koje se poziva podnositelj i on nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.
37. Dakle, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan.

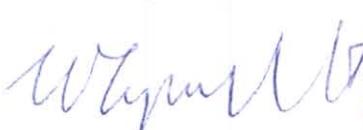
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilima 36 (2) b) i d) i 56 (2) Poslovnika, dana 26. juna 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

